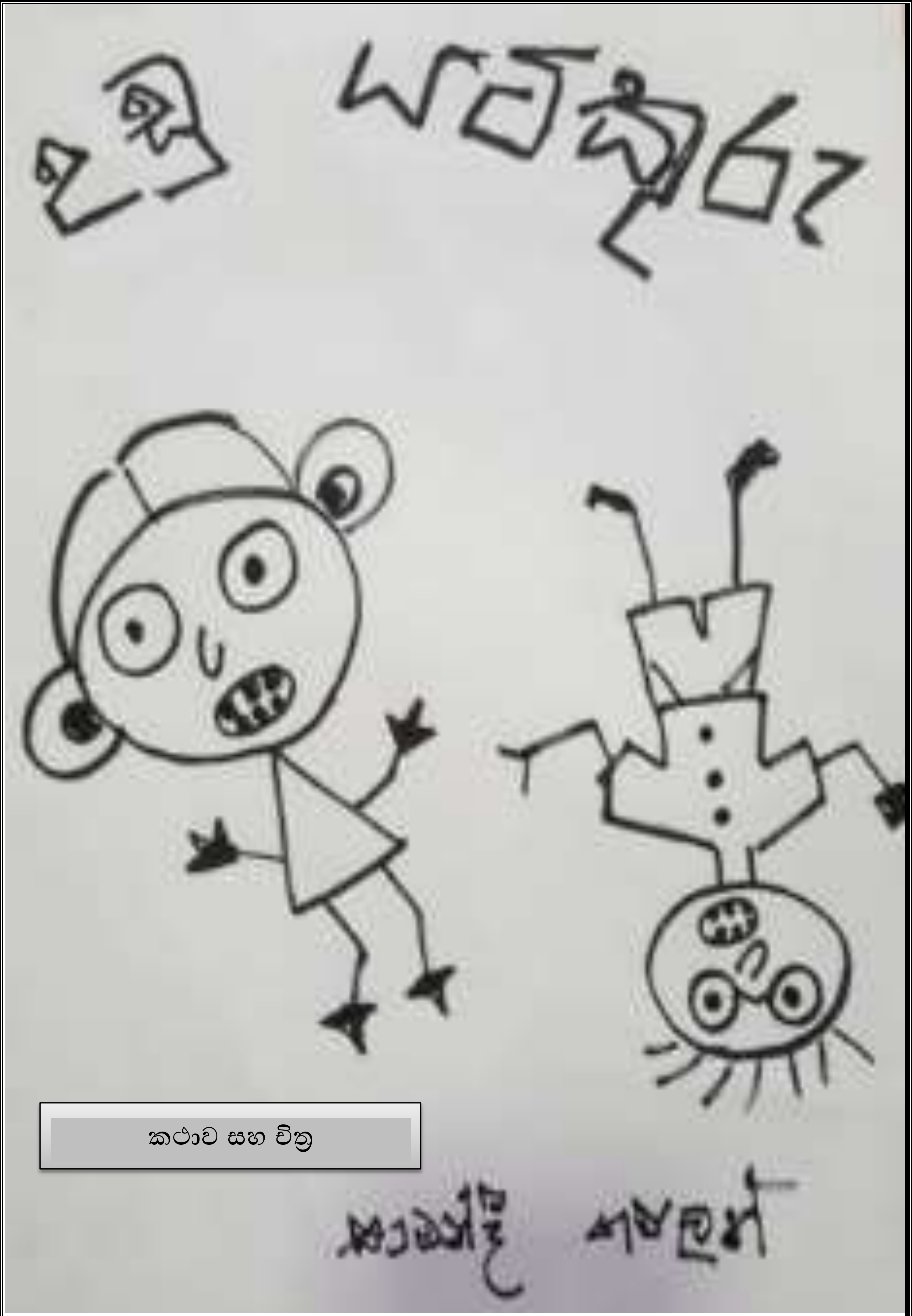

කතාව සහ චිත්‍ර

පිදුම

අඩියෙන් අඩිය ඉදිරියට යන ජීවන ගමනේදී වැටෙන්නට ඉඩ නොදී මාව අල්ලා ගන්නා මගේ තාත්තිට

(ධම්මික ගම්ලත්)

පෙරවදන

වත්මන් අධ්‍යාපනයෙන් ඵලදායී පුරවැසියෙකු සතුටින් ජීවත්වන පවුලක් මෙන්ම ප්‍රඥාසම්පන්න දැනුමෙන් යුත් බහුවිධ කුසලතාවන්ගෙන් සපිරි පුරවැසියන් සහිත සමාජයක් ගොඩ නැගීම අපේක්ෂාව යි.එසේ නම් පාසලට වගකීම් පවරන දරුවාගේ විභවතා හදුනාගෙන ඒවා ඔපවත් කිරීම තුළින් ගෝලීය සමාජයට ගැළපෙන ලෙස හැඩගැස්වීම අපගේ වගකීමයි. එම ජාතික අරමුණු මෙන්ම පාසලේ දර්ශනයට අනුව යමින් අපගේ මගපෙන්වීම යටතේ ලේඛනකරණය සහජයෙන් උරුමකරගත් මහාමායා දියණියන් වසර ගණනාවක සිට විවිධ අරමුණු පෙරදැරිකොට ගෙන ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දේශීය සාහිත්‍යය කෙතේ ලේඛක අංකුර දහස් ගණනක් වැපිරීමට ලැබීම පාසලක් වශයෙන් ලැබූ සුවිශේෂ ජයග්‍රහණයක් මෙන්ම කාලීන ජාතික අවශ්‍යතාවයක් සපුරාලීමකි.

එහි ඉදිරි දිගුවක් ලෙස පාසල තුළ ගොඩනැගී ඇති පොත් ලිවීමේ සංස්කෘතිය මෙවර ඩිජිටල් තාක්ෂණික යුගයේ ස්මාර්ට් දරුවනට ගැළපෙන ලෙස නවීකරණය කරමින් "දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක්" ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වාදෙන ලදී. දරුවන්ට අත්දැකීම් සමුදායක් මෙන්ම ගත්කතුවරයෙකු වීම හරහා ජීවිතයට එකතුවන වටිනාකම සළකා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් රටේ ම පාසල් දරුවන් අතර විද්‍යුත් පොතක් ලියන්නට සිහින දකින දරුවන් සහෝදරත්වයෙන් අප හා එක්වීම අගය කරමි.

2023 සාහිත්‍ය මාසයට සමගාමී ව අප පාසල විසින් සංවිධානය කළ "දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක්" ව්‍යාපෘතියට එක්වූ පුංචි ලේඛක ලේඛිකාවන්ට මෙම කෘතිය තුළින් ලැබුණු අත්දැකීම් ඉදිරි අධ්‍යාපනයට මෙන්ම අනාගත දිවියට ශක්තියක් වේවා යි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

මෙම ව්‍යාපෘතිය වෙනුවෙන් සහාය දැක්වූ අප පාසලේ කළමනාකරණ මණ්ඩලය ගුරුභවතුන් දෙමාපියන් ආදී ශිෂ්‍යාවන් සෙසු පාසල් වල දරුවන් යොමුකළ විදුහල්පතිවරුන් ගුරුභවතුන් මෙන්ම නන් අයුරින් උදව් උපකාර කල සැමට හෘදයාංගම ස්තූතිය මෙමගින් පිරිනමමි.

ශෂිකලා සේනාධීර
විදුහල්පතිනිය
මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර

උඩු යටිකුරු

ඔන්න එක දවසක් සුපුරුදු පරිදි මැක්ස්, කිම්, ලෝකන්, අලීසා හා ලූනා හවස් වරුවේ පාර්ක් එකට වෙලා හිටියා. මෙයාලා ගැන කෙටි හැඳින්වීමක් කළොත් මැක්ස් කියන්නේ අලීසාගේ අයියා. ලූනා කියන්නේ ලෝකන්ගේ නංගි වගේම අලීසාගේ හොඳම යාළුවා. මැක්ස්,කිම් සහ ලෝකන් කියන්නෙත් හොඳම යාළුවෝ. මට අමතක වුණානේ කිම් ගැන කියන්න කිම්ගේ තාත්තා විතරයි එයාට ඉන්නේ. එයාගේ අම්මා චූටි කාලෙම නැතිවෙලා. එයාගේ තාත්තා තමයි මෙහෙ ඉන්න හොඳම විද්‍යාඥයා.

මැක්ස් බංකුවක වාඩිවෙන ගමන් මෙහෙම කිව්වා. "දෙමව්පියෝ අපේ ලෝකය අල්ලන් ඉන්නේ. ඒගොල්ලෝ හරි වදයක්. අපිට එයාලව පාලනය කරන්න තිබ්බනම්"

"හරි මැක්ස් ඔයා තාම අද උදේ වුණු ප්‍රශ්නය ගැන තරහින්නේ ඉන්නේ. ඒකේ සම්පූර්ණ වරද්ද ඔයාගේ. ඔයා ඉතින් ගෙදර පඩිපෙලේ බටර් ගාලා යට ඇඳුම පිටින් රූටලා ගියානේ අලීසා කිව්වා" ඒක නිසා මැක්ස්ට හොඳටම ලැජ්ජා වුණා. ඉතිං හොඳටම තරහ ගිහින් හිටපු මැක්ස්ගේ තරහ පුපුරන්න ඔන්න මෙන්න තියන එතනට එයාගේ අම්මා ආවා. එයා හරි තරහින් එයාගේ යාළුවන්ට සමුදීලා එතනින් යන්න ගියා.

තව ටික වෙලාවකින් ලූනා සහ ලොකනු ත් පාර්ක් එකෙන් ගියා. දැන් ඉතුරු වෙලා ඉන්නේ කිම් විතරයි. එයා බලන් හිටියා හිටියා එයාට හරිම බඩගිනියි. හරි පාළුයි, අඳුරුයි අන්තිමට රෑ 6 ට විතර එයාගේ තාත්තා පාර්ක් එකට ආවා. ඒත් කිම්ගේ ඇඬිල්ල නවත්තගන්න පුළුවන් වුණේ එයා කැමතිම කෑම අරන් දීලා විතරම යි.

ඔන්න ඊට පහුවදා ඒ කියන්නේ සෙනසුරාදා කිම්ගේ තාත්තට කිම්ව බලාගන්න කෙනා දුරකථනයෙන් කතා කලා. හරි වැඩේ වෙලා තියෙන්නේ, කිම්ව බලාගන්න කෙනාට එදාට එයාව බලාගන්න එන්න වෙන්නේ නැලු. තාත්තට මාර ම ප්‍රශ්නයක්.

තාත්තා දුරකථන අංක තිබ්බ පොතේ අංක ඉවර වෙනකම් කතා කලත් කිම්ව බලාගන්න කිසිම කෙනෙක් කැමති වුනේ නෑ. මොකද කිම්ගේ දඟවැඩ ගැන ඒ හැමෝටම තිබුණේ සුන්දර මතකයක් නෙවෙයි. ඉතිං එයාගේ තාත්තා කිම්ට බනින්න ගත්තා ගිය සතියේ එයාව බලාගන්න ආව කෙනාට කිම් කල දඟ වැඩ මතක් කරලා. අවසානයේදී හැම උත්සාහයක්ම අසාර්ථක වුණු නිසා තාත්තා අකමැත්තෙන් උනත් කිම්ව තාත්තාගේ විද්‍යාගාරයට රැගෙන ගියා. කිම් ඒ වැඩේට පොඩ්ඩක්වත් කැමති නෑ. මොකද කිම්ට තාත්තාගේ සියළුම නීති රීති වලට යටත්වෙලා ඉන්න ඕන. අනිත් එක ඒ නැති වෙන්නේ කිම්ට එයාව බලාගන්න කෙනෙක්ට කරදර කරන වෙලාවනේ..........

අනිත් එක එතන තියන කෑම කිසිම රහක් නෑ. මොකද ඒවා ගුණදායක කෑමලු. ගුණදායක කෑම කවමදාවත් රහ නෑ. ගුණ විතරයි. තාත්තා කියනවා කෑම කන්නේ ගුණටලු රසට නෙමෙයිලු. මේ දෙබස අහලම මට ඇතිවෙලා. අනිත් එක එතන ඉන්න කට්ටිය කවුරුත්ම හිනා වෙන්න දන්නේ නෑ. හරිම භයානක විදියට ඉන්නේ. මට වෙලාවකට හිතෙනවා එයාලට හිනාවෙන විදිය ඉගෙන ගන්න පංතියකට යන්න වෙයි වත්ද කියලා.

කිම්ගේ ඔළුව ඔය වගේ ප්‍රශ්න වලින් පිරිලා. ඒ ගැන හිත හිතාම කිම් තාත්තා එක්ක එයාගේ විද්‍යාගාරයට ගියා. හිතුවා වගේම එතන කාර් පාර්ක් එකේ හිටිය ආරක්ෂක නිලධාරී මාමා හිනාවෙන්න දන්නේ.....ම නෑ. කට තදකරගෙන ඉන්නවා.

අද නම් බැනුම් තමා
අනේ මේ කොල්ලා නම්.....

"සුභ උදෑසනක් මාමේ......" කියලා කිම් කිවුවා. "සුභ උදෑසනක්". කියලා මහා බර කටහඬකින් කිම්ට කිවුවා. කිම් හිතපු දේ හරියටම හරි. කිම් හිතපු දේ හරියටම හරි ගිය නිසා කිම් ඕනම දේකින් සතුටු වෙන නිසාත්, කිම් හිතුවා "මම හරිම බුද්ධිමත් කෙනෙක්" කියලා. මෙච්චරම නරක දවසකත් අඩුමතරමේ තමන්ම තමන්ට විහිළුවක් කරගෙන ඉන්න එක ගොඩක් හොදයි කියලා හිත හිත කිම් තාත්තාගේ පස්සෙන් විද්‍යාගාරයට යන්න ගියේ ගොඩක් ලිස්සන පඩිපෙළකින් ය. ඒ යන අතරතුරේ කිම් හිතුවා හොද වෙලාවට එයා ලිස්සන්නේ නැති සපත්තු දෙකක් දාගෙන ආවේ කියලා.

මොකද කියනවා නම් එතන හිටිය බැරල් එකක් වගේ මහත නැන්දා කෙනෙක් අඟල් හතරක විතර උස සපත්තු දෙකක් දාගෙන කිම්ව පසුකරගෙන වේගයෙන් වේගයෙන් පඩිපෙළ නැග්ගා. අනේ දෙයියනේ ඒ නැන්දා තව පඩි හයක් විතර නගින කොටම දඩෝං......... ගාලා සද්දයක් ඇහුණා. කිම් ඔළුව උස්සලා බලන කොටම අර නැන්දා බෝලයක් වගේ රෝල් වෙලා පඩිපෙළේ වැටෙනවා කිම් දැක්කා. රෝල් වෙලා යනකොට "අනේ........මා.....ව බේර.......ගන්න......" යන වචන ටික ලාවට කිම්ට ඇහුණා.

"අද නම් පුදුම දවසක්" කිම් තනියම හිත හිතා තාත්තා එක්ක යන්න ගියා. තාත්තානම් අද හරිම කලබලෙන් ඉන්නේ. මොකද අද තාත්තාගේ වැදගත්ම පරීක්ෂණයක ප්‍රතිඵල ලබා ගන්න දවස නිසා. තව ඒකටම කිම් අරගෙන විද්‍යාගාරයට යන්න වීම හිතට වදදෙන මහා ම ප්‍රශ්නයක් වෙලා තාත්තාට. ඔය ඔක්කෝම කලබල මැද කිම් තාත්තාගේ විද්‍යාගාරයට ලඟා වුණා. ඒකේ දොර අරිනකොටම මහා ම පුදුමයි. කිසිම පාටක් නෑ.

ඉතා සුළු මොහොතකින්
ඇහොයි දෙවියනේ..

කිම් නම් ආස පාට පාට වලට. නමුත් තාත්තාගේ විද්‍යාගාරයේ හැමදේම සුදුපාට විතරයි. ලයිට්, බිත්ති, ඇඳුම්,ටයිල්, බඩුභාණ්ඩ, මැෂින් "අනේ මන්දා මේ විද්‍යාඥයෝ පාට අඳුරන්නේ නැද්ද කියලා." කිම් ගැඹුරු කල්පනාවක ඉද්දී තාත්තා කිම්ට ලං වුණා. කිම් පියවි ලෝකයට ආවා. "කිම්.." කියද්දිම කිම් දන්නවා තාත්තාගේ නීති රීති ටික කියන්න තමා යන්නේ කියලා. කිම් ඉතාමත් ම හොඳින් සුපුරුදු පණිවුඩ ටික අද අහනවා වගේ ඒ කණෙන් අහලා මේ කණෙන් පිටකරලා දැම්මා.

තාත්තා වේගයෙන් එයාගේ පරීක්ෂණ කණ්ඩායමට එකතු වෙන්න ගියා. "සමාවෙන්න අනේ. මට පොඩ්ඩක් පරක්කු වුණා. අද කිම්ව බලාගන්න කවුරුත්ම නැති වුණා" "අනේ ප්‍රොෆෙසර් ඒ කියන්නේ ඔයා කිම්වත් මෙහෙට ගෙනාවද?" තාත්තාගේ කණ්ඩායමේ ඩස්ලි නැන්දා අහනවා කිම්ට ඇහුණා. "අනේ හුරතල් කොළු පැටියා" කියලා කිම්ගේ කම්මුල් රතු වෙනකල්ම මිරිකුවා.

"අයියො......මේකනම් මහ වදයක්. මෙයාලා හිතන්නේ මම බෝනික්කෙක් කියලා." කිම් තනියම හිතුවා. කිම් තාත්තාගේ විවේක කාමරයට ගොස් වාඩි වුණා. එයාට ලෝකන් හා මැක්ස් මතක් වුණා. එයාලා මොනවා කරනවද දන්නේ නෑ කියලා. "මැක්ස් කියන කථාව සහතික ඇත්ත. වැඩිහිටියෝ අපේ ලෝකේ අල්ලගෙන තමයි ඉන්නේ...." කිම්ට කාමරයේ ඉඳලා ගොඩක් ඇතිවෙලා. එකපාරටම කිම් තාත්තා ඉන්න දිහාට ගියා.

"හයියෝ....... කියලා බෙරිහන් දීලා මෙහෙම කිවුවා. තාත්තේ..... මට මෙහෙම ඉන්න කම්මැලියි. ටීවී එකක්, ටැබ් එකක් අඩුම ෆෝන් එකක් වත් නෑ. අනික මට හොඳටම බඩගිනියි. පීට්සා එකක්, චිකන් බර්ගර් එකක් මොකුත්ම නෑ. මට මෙහෙම ඉන්න බැහැ." මේක ඇහුණු තාත්තාගේ මූණ ලැජ්ජාවෙන්, තරහින් දුකින් හා රතු වෙලා ගියා.

මේ අතරේ කිම්ට නිතර වදයක් වෙන ඩස්ලි නැන්දා කිවුවා "අනේ.. පැටියෝ ඔයාට බර්ගර් නෑ. අපි හදපු රස.... කරවිල ජූස් එකයි තව...කරවිලයි චීසුයි දාපු පීට්සා එකක් තියනවා දෙන්නද" කිම්ගේ බඩ දගලන්න ගත්තා. මොකද කරවිල ජූස්, කරවිල පීට්සා. "අනේ පැටියෝ මේවා කොච්චර ගුණ කැමද? ඔයා පොඩියිනේ ඔයා ඒවාගේ ගුණ දන්නෑ" ඩස්ලි නැන්දා කිව්වා. ඒ අතරේ තාත්තාට බොස්ගෙන් දුරකථන ඇමතුමක් ආවා. මිස්ටර් ජෝර්ජ් ඔබේ පරීක්ෂණේ. ඒ අතරේ උසම උස දරඳඩු පෙනුමක් තියන ස්මිත් මහත්මිය එතනට ආවා. "පැටියෝ..විවේකගාරයේ තියනවා අපේ පරණ ටීවී එක. ඔයාට ඒකේ යන කාටුන් එක බලන්න පුළුවන්." කිම් කල්පනා කලා මොකක්ද මම නොදන්න ටීවී එක කියලා. කිම්ට එක පාරටම මතක් වුණා ඔය කියන්නේ පාට පාට සුදු තිත් තිත් තියන කොච්චියක් එහෙට මෙහෙට යන අහල් දොළහේ ටීවී එක නේද කියලා.

කිම්ට ආයෙත් හිතුණා. "අයියෝ මම ඇයි මෙහෙට ආවේ කියලා" ගෙදර හිටියනම් බලාගන්න එන කෙනාට කරදරයක් කරලා ඉන්න තිබුණනේ කියලා. ඒ අතරේ තාත්තාගේ බොස්ගෙන් දුරකථන ඇමතුමක් ආවා. "මිස්ටර් ජෝර්ජ් ඔබගේ පරීක්ෂණ ප්‍රතිඵල දැක ගැනීමට අපි ප්‍රධාන ශාලාවේ ඔබ එනතුරු මඟ බලාගෙන ඉන්නවා" තාත්තා තම කණ්ඩායමට කිවුවා "කූඩුවේ ඉන්න චිම්පන්සියා ගේන්න. අපි හදපු ද්‍රාවනය බොන්න දෙමු කියළා." කණ්ඩායම ඉක්මනින් එහෙට මෙහෙට දුවන්න ගත්තා. කට්ටියම චිම්පන්සියාට ද්‍රාවනය උගුරක් පෙවුවා. දැන් හරි කට්ටිය ප්‍රතිඵලය බලාපොරොත්තුවෙන් චිම්පන්සියා යන්ත්‍රය තුළට ඇතුල් කළා.

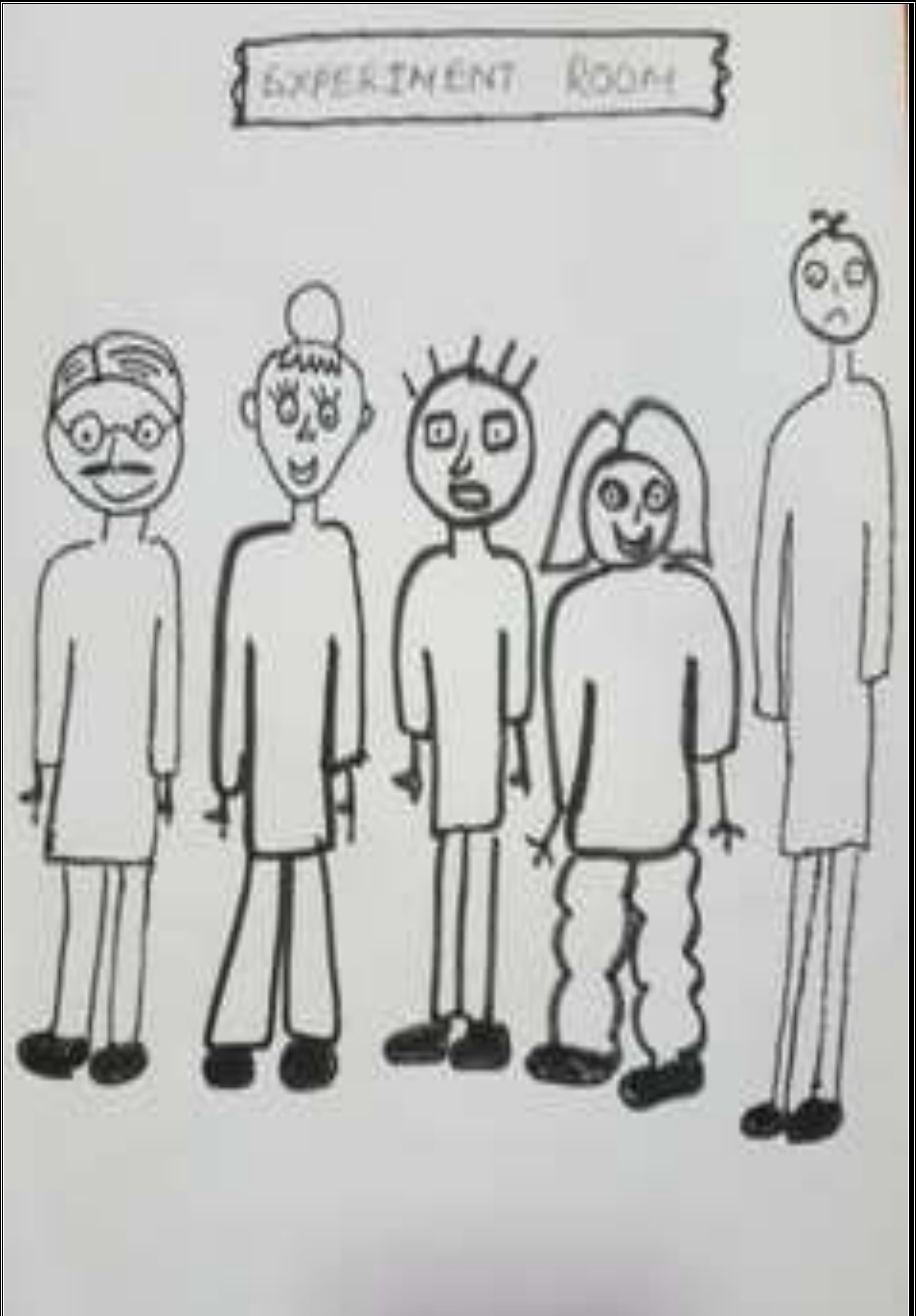
EXPERIMENT ROOM

කිම් එතන ඉන්න බව කාටවත්ම ගානක් ගියේ නෑ. කිම් ඇස්දෙක දල්වාගෙන බලාගෙන හිටියා. “8…7…6…5…4…3…2…1 ON කිව්වා. මොකක්ද මේ උනේ මිස්ටර් ජෝර්ජ් හැමවෙලාවෙම දේක වැරදි දකින රොනාල්ඩෝ මහත්මිය මුලින් කෑ ගැහුවා.” කිම්ගේ තාත්තා වචනයක්වත් කථා කළේ නෑ. විද්‍යාගාරයෙන් සැදූ ද්‍රාවනය පෙවූ ලොකු චිම්පන්සියා මෙන්න පුංචි ම පුංචි චිම්පන්සි පැටියෙක් වෙලා. හරිම හුරතල්. පුංචි පැටියා පැත්තකට වෙලා බලාගෙන ඉදලා හිමීට හිමීට කිම්ට කිට්ටු වුණා.

“මොකක් හරි වැරදීමක් වුණා.” කිම්ගේ තාත්තා ඉතාමත් සන්සුන්ව කිවුවා. “වැරදීමක්. වැරදීමක් කියලා බෑ.” හැමවෙලාවෙම කලබලකාරීව ඉන්න රොනාල්ඩෝ මහතා මූණ පුළුටු කරගෙන කිවුවා. විද්‍යාගාරයේ දුරකථනය ආයෙත් මහ හඬින් නාද වෙන්න ගත්තා. “මිස්ටර් ජෝර්ජ් වහාම ප්‍රධාන ශාලාවට එන්න. මෙතන විද්වත් මණ්ඩලය ඔබව බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නේ.” කිම්ගේ තාත්තා කරකියාගන්න දෙයක් නැතිව කූඩුවේ දඟල දඟල ඉන්න පුංචි චිම්පන්සි පැටියා දිහා ඔහේ බලාගෙන හිටියා.

“මිස්ටර් ජෝර්ජ් ඕනම කළු වලාවක රිදී රේඛාවක් තියනවනේ. ඉතිං අපි මේකෙන් රිදී රේඛාව හොයාගමු කියලා.” කරුණාවන්ත පෙණුමක් තියන තරබාරු ජැනට් මහත්මිය කියන කොටම හැමවෙලාවෙම තමුන් කැපී පෙනෙන්න උත්සාහ කරන විල්ෆ්‍රඩ් මහතා කියනවා. “මමත් ඕක නම් කියන්න හිටියේ කියළා. කොහෙද මේ ජැනට් කලින්ම ඒක කිවුවනේ කියලා හැමෝවම හිනාගැස්සුවා.”

“අනේ ඔයා ඉතිං හැම වෙලාවෙම ඔයාට ලකුණු දාගන්න නේ දඟලන්නේ” කියලා ස්මිත් මහත්මිය කිවුවා. “දැන් ඉතින් කරන්න දෙයක් නෑ. අපි බොස්ට සිද්ධවුන දේ කියමු. මොනවා කරන්න ද අපි උපරිම උත්සාහ කලානේ” කියලා කිම්ගේ තාත්තා බිදුණු හඬින් කිවුවා.

අවසානයේ දී සිද්ධ වුනේ මේ විශාල ව්‍යාපෘතිය නැවතුණු නිසා. කිම්ගේ තාත්තාට මාස තුනක වැඩ තහනමක් ලැබුණු එක. කිම්ට නම් හරිම සතුටුයි. මොකද ආය එයාව බලාගන්න කට්ටිය ඕන වෙන්නේ නැනේ. මොකද තාත්තා දැන් දිගටම ගෙදරනේ. තාත්තා එක්ක ගෙදර යන ගමන් කිම්ට මහ දිගට කෑම ලැයිස්තුවක් තාත්තාට කිවුවා. එයාගේ සතුට දරාගන්න බැරුව. එත් තාත්තාගේ හිත ගිණි අරගෙන. කිම් මෙසේ රැවුල ගිණි අරගෙන තියෙද්දී සුරුට්ටු පත්තු කරන්න හදනවා. (කිම්ගේ තාත්තාට කිම් දඩ කොලයක් ලියනවා)

<u>**දඩ කොළය**</u>

Large Pizza	02 ක්
Doughnut	03
Cup Cake	10
කොත්තු	01(චීස්)
Pepsi	01
Cocacola	01

ඒ අතරේ එදා හවස් වරුවේ ලූනා සහ ලෝකන් එලීසටයි මැක්ස්ටයි ආරාධනා කරනවා රෑ කෑමට ඒ වගේම රෑ තරු බලන කඳවුරට යමු කියනවා. ඒත් මැක්ස්ගෙයි එලීසගෙයි අම්මා ඉතාම කාරුණිකව ඒ ආරාධනාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්න වුණා. මොකද එයාලගේ ආච්චියි සීයයි දෙන්නා ලූනාගේ අම්මලාට වඩා ඉක්මන් වෙලා. මොකද ආච්චියි සීයයි එයාලට නිවාඩුවකට එහේ යන්න එන්න කියලා. මැක්ස්ගේ දෙමව්පියන්ට නිවාඩු ගන්න නොහැකි වුණු නිසා මැක්ස්වයි එලීසවයි විතරක් සීයා එක්ක කාර් එකේ පිටත් වෙන්න වුණා. මැක්ස් ආයෙත් තරහෙන් පුපුර පුපුර හිටියා. මොකද අම්මයි තාත්තයි අඩුම මේ ගමනටවත් යන්න ආවේ නැති නිසා.

"මම හිතපු දේ හරි. මේ වැඩිහිටියෝ අපේ ලෝකේ අල්ලගෙන ඉන්නේ කියලා" එයාම එයාගේ අදහස තහවුරු කර ගත්තා. ඒ අතරේ ලූනයි ලෝකනු යි අම්මයි තාත්තයි එක්ක තරු කඳවුර බලන්න ගියා. යාළුවෝ කවුරුත්ම නැතිව. දැන් කිම් තාත්තා එක්ක ගෙදර තනියම මැක්ස් ආච්චිලාගේ ගෙදර නිවාඩුවට ගිහින්. ඒ ඉතිං එහා නගරයේ පිහිටි එයාලගෙ ගොවිපල තිබුණු නිවසට. ලූනයි ලෝකනුයි තරු කඳවුරේ ඉන්නවා.

එදා රෑ කවුරුත්ම හිතුවෙ නෑ, ඒ රෑ තමා එයාලා හැමෝගෙම ජීවිත වෙනස් කරන රාත්‍රිය කියලා. ඉතිං එදා රෑ ආච්චිලාගේ ගෙදර ගිය මැක්ස් කඩාවැටෙන වල්ගා තරුවක් දැකලා හිතුවා "වැඩිහිටියෝ අපේ ලෝකේ පාලනය නොකර, අපිට එයාලගෙ ලෝකය පාලනය කරන්න ලැබේවා" කියලා ප්‍රාර්ථනා කලා. ඒත් හිතේ විශ්වාසයක් නම් තිබුණේ නෑ. පහුවදා උදෑසන ම මැක්ස්ගේ සීයාට මැක්ස්ගේ අම්මාගෙන් දුරකථන ඇමතුමක් ආවා. "තාත්තේ අද දරුවෝ ගෙදර ගෙනත් දානවද? එයාලගේ අළුත් පාසලට සම්මුඛ පරීක්ෂණය අදට දාලා"

මැක්ස් සහ එලීසා උදේ ආහාරයෙන් පසුව සීයාගේ කාර් එකේ ඉක්මණින්ම ගෙදර යන්න පිටත් වුණා. මේ යන අතර නගරයේ අමුතු වෙනසක් දැක්කා. පුංචි ළමයි ලොකු අය වගේ වැඩ කරනවා. පොලිස් මාමලා , පියුම් මාමලා, බස් රියදුරු මාමලා පුංචි ළමයි වගේ. මැක්ස් තමන්ව කොනිත්තලා බැලුවා තමන්ට නින්ද ගිහින් හීන පේනවද කියලා. ඔය අතරේ පාරේ හිටිය පොලිස් මාමෙක් (පොලිස් ළමයෙක්) මහා හයියෙන් නලාව පිම්බා.

පී.........ප්............ සීයා ඉක්මණින්ම වාහනේ අයිනකට කරලා නැවැත්තුවා. පොලිස් මාමා ආවා (පොලිස් ළමයා). "මේ බලන්න බාල වයස් කෙනෙක් වාහනය පදවනවා එයාව අත්අඩංගුවට ගන්න වෙනවා.." කියලා. සීයා උඩබිම බැලුවා..මැක්ස් ඇහුවා මොකක්ද මේ කියන්නේ කියලා.

මැක්ස් සීයගේ අත තදින් මිරිකුවා සීයා කෑගැහුවා. “මොකද ළමයෝ කරන්නේ” කියලා. එලීසට හිනා යන්නත් ආවා. ඒත් හිනාව නවත්තගෙන බොහෝම අමාරුවෙන් හිටියා. “මීට පස්සේ බාලවයසේ අයට වාහන පදවන්න බෑ. එහෙම උනොත් ඔයාලව තමයි වැරදි කාරයෝ වෙන්නේ.තේරුණා නේද? ” කියලා තමන්ට වඩා විශාල පොලිස් ඇඳුමක් ඇඳගෙන හිටිය පොලිස් ළමයා කිවුවා.

ඒකට අවනතව ඔළුව වනලා මැක්ස් සහ එලීසා සීයා බේර ගෙන ගෙදර ගියා. ගෙදර යද්දී දෙයියනේ...... ගෙදරට හොරු පැනල වගේ මුළු ගෙදරම ඇඳල දාලා. සෙල්ලම් බඩු විසිකරලා බිම පුරාම චිත්‍ර ඇඳලා බිත්ති පුරාමත් කෑම හැමතැනම ඉහරවලා. “මොකක්ද මේ ගෙදරට වෙලා තියෙන්නේ. දෙයියනේ ටීවී එකත් බිමට ඇදලා දාලා. අනේ දෙයියනේ මම කාටූන් බලපු ටීවී එක” කියලා මැක්ස් මහා හයියෙන් කෑ ගැහුවා. “හරියට මලගෙදරක වගේ.” එලීසා හෙවුවේ අම්මවයි තාත්තවයි. “අම්මේ... තාත්තේ” එලීසා කෑගැහුවා. කුස්සිය පැත්තෙන් සීරියල් පිගානක් පුරවගෙන ඔළුවෙ ම හලාගෙන අම්මයි තාත්තයි ඉන්නවා දැකලා එලීසට පුදුම හිතුණා.

එයා කට ඇරගෙන කොච්චර වෙලා හිටියද කියනවා නම් මැක්ස් කිවුවා “කට වහගන්න එලීසා. මැස්සෝ තුන් හතර දෙනෙක් කට ඇතුලට ගිහිණුත් ආවා කියලා” එතකොට තමා එලීසා තමන්ගේ ඇරුණු කට වහගත්තේ. ඒ අතරේ එලීසට අම්මගේ වෙළද දැන්වීම් කාර්යාලයෙන් ඇමතුමක් ආවා. “එලීසා මහත්මිය වහාම මේ වෙළද දැන්වීම හදලා අවසන් කරන්න කියලා. එයා අම්මගේ ඇදුම්වලින් ඇදුමක් අරගෙන ඇදගෙන ඇදගත්තා. “මැක්ස් පුංචි ළමයි වගේ ඉන්න අම්මයි තාත්තවයි බලාගන්න” කියලා එලීසා යන්න ගියා.

එයා අළුත් වෙළද දැන්වීම් අච්චු ගහන්න අත තිබ්බත් ඒ යන්ත්‍රය ක්‍රියාකරන ආකාරය දැනගෙන හිටියේ නෑ. මොකද එයා පොඩි ළමයෙක්නේ එයා යන්තම් අත් දෙක එකතු කරලා ඒකේ බොත්තම් එබුවා.

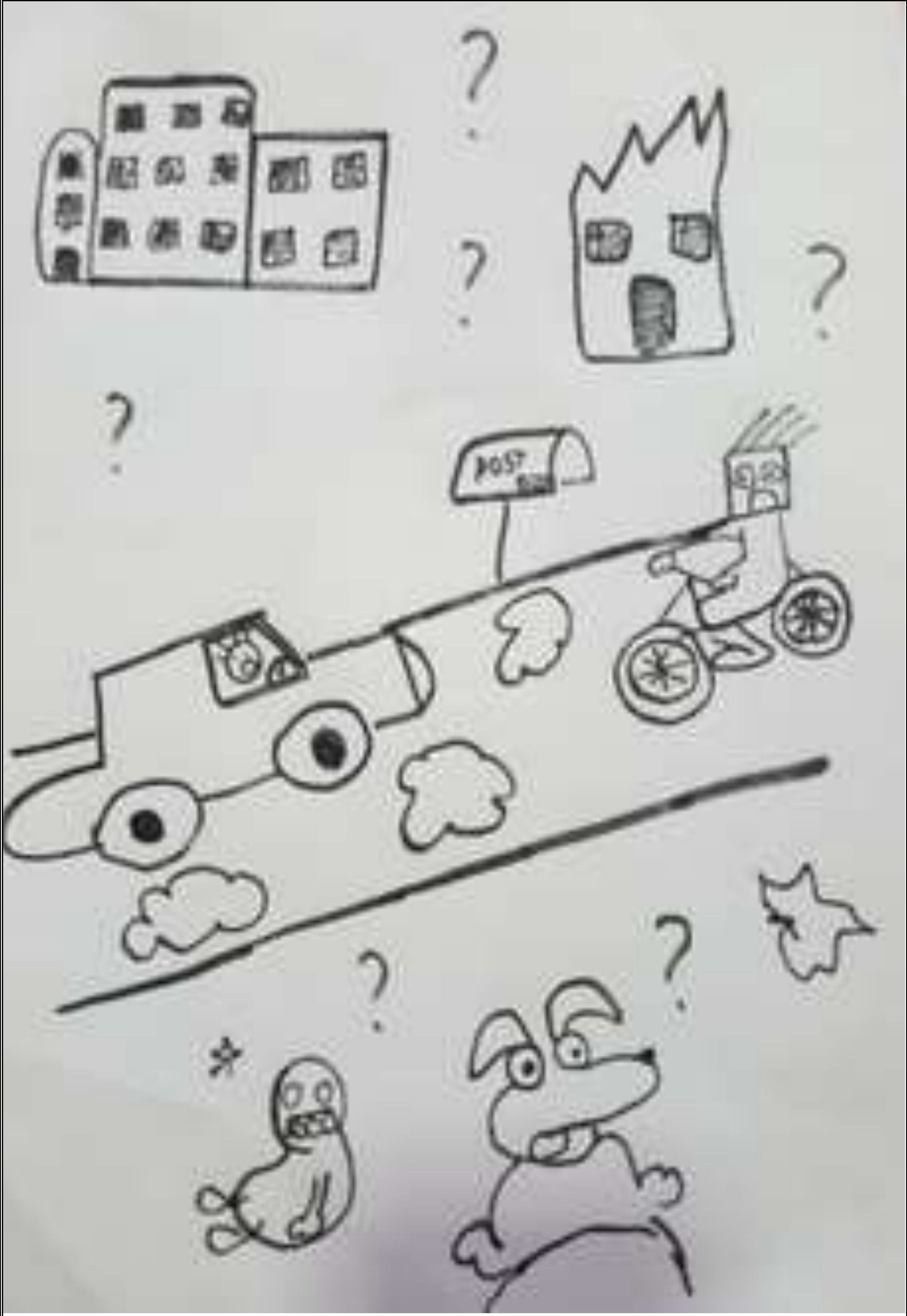
POST

විවිධ ආලෝක රටා කිහිපයක් පත්තු වෙලා ටිකකින් නැති වෙලා ගියා. ඇති යන්තම් ඒ වැඩේ ඉවර වුණා. කියලා හිතලා එලීසා ඒ අච්චු ගහපු පින්තූර දිහා බැලුවා. එතකොට එයාට තරු පෙණුනා. මොකද ඒ අච්චු ගහපු රූප වල තියෙන්නේ විකාර රූප නිසා. එයා ඒක දිහා බලාගෙන කල්පනා කලා ''මේ මොකක්ද කියළා.'' එයාට ටිකක් වෙලා යද්දී තේරුණා ''ආ....ඒ මගේ අත් දෙක නේද කියලා.'' තමන්ටම තමා ගැන හිනා යන්නත් ආවා. ''ඒක පුංචි ළමයෙක්ගේ පස්සක් වගේ'' කියලා.

එයාට වෙන කරන්න දෙයක් නෑ. එයා ඒ පිංතූර ටික අරගෙන වෙළඳ දැන්වීම් ප්‍රචාරණයට අවසර ගන්න ගියා. බොස් පුදුම වුණා ''එලීසා මහත්මිය මේ මොකක්ද මේ? මටනම් හිතාගන්න බෑ. ඔයා මේ මොනවා ප්‍රචාරය කරන්න ගෙනත්ද කියලා'' ''ආ මිස්ටර් විල්ෆ්‍රඩ් මේ තමා අලුත්ම වර්ගයේ සබන් කැල්ලක් ගැන තියෙන්නේ. ඒක.. ඒ..ක හරිම සිනිදු එකක්. හරියට පුංචි දරුවෙක්ගේ පස්සක් වගේ කියලා'' ගොත ගහා කිවුවා. ''මොකක්ද? පුංචි ළමයෙක්ගේ පස්සක්? ඔයාගේ මොලය විකාර වෙලාද? එලීසා මහත්මිය'' විල්ෆ්‍රඩ් මහතා තරහින් ඇහුවා. ''හැමතැනම වැඩ මෙහෙමයි. මෙහෙම පොඩි අය ලොකු වෙලා වැඩ කරගන්න බෑ.''විනාශ වෙනවා..හැමදේම'' ඒ අතරේ කිම් ගානක්වත් නැතුව හොදට සෝෆා එකේ වැටිලා කකා ඉන්නවා. එලීසා කාර්යාලයේ සිදුවුණ ජරමර වලින් පස්සේ ගෙදර ආවේ හොදටම කලබල වෙලා. ඒ අතරේ පුංචි ළමයි වෙලා හිටිය මැක්ස්ගේ අම්මයි, තාත්තයි මැක්ස් තොට්ල්ලක නිදිකරවලා හිටියේ. ගෙදර තත්වය යාන්තම් පාලනය වෙලා. පස්සේ එලීසා හා මැක්ස් දෙන්නා කිම්ගේ ගෙදර දුවගෙන ගියා. ''කිම් මොකද මේ වෙලා තියෙන්නේ'' ඇහුවා.

කිම් ගානක් නැතුව පාන් පෙත්තක් කට ට දමා ගන්න ගමන් ඇහුවා. “ඇයි…. මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ” කියලා. “මේ ලොකු අය පොඩි වෙලා මොකක්ද මේ වෙලා තියන විකාරය? අර අවුරුදු හයක් වත් නැති අපේ සැම් එයා තමා මේ නගරයේ නගරාධිපති. නගරයේ නිවාස ගොඩනැගිලි සියල්ලම කඩා බිද දමනවා. මහා විනාශයක් වෙන්න යන්නේ මේ නගරයේ හැම තැනම පොඩි අය පාලනය භාර අරගෙන.”

“ඉතිං.. මැක්ස් ඔයා ඕකනේ බලාපොරොත්තු වුණේ පොඩි අය ලෝකේ පාලනය කරන්න ඕන කියලා.” කිම් ගානකට නොගෙන කිව්වා. “ඔව් මම හිතුවා තමා. ඒත් මෙහෙම වෙයි කියලා තුන් හිතකින්වත් හිතුවේ නෑ කිම්” මැක්ස් ඉතා ම කනස්සල්ලෙන් කිව්වා. “කිම් ඔයාට හිතාගන්න පුළුවන්ද මෙහෙම වුණේ කොහොමද කියලා” “ඊයේ රාත්‍රියේ තමා මොකක්ම හරි වෙලා තියෙන්නේ. ඒ මොකක්ද කිම්” “අනේ දෙවියනේ ඔයාලා ඉන්නවා මෙහේ..” එහෙම කියාගෙන ලූනයි ලෝකනුයි දුවගෙන ආවා.

“අපි හොයා ගත්තා ඒක…. ඒක වෙලා තියෙන්නේ….ඒක වෙලා තියෙන්නේ ඔයාගේ තාත්තාගේ විද්‍යාගාරයේ. ඔයා අපිට උදව් කරන්නම ඕන කිම්. මොකද දැන් ඒ ගැන දන්න එකම කෙනා ඔයාගේ තාත්තා. තාත්තගේ විද්‍යාගාරයට ඉක්මණින් යමු….” කියලා. කිම්, මැකස්, ලෝකන්, ලූනා සහ එලීසා කට්ටියම විද්‍යාගාරයට හොරෙන්ම ඇතුල් වුණා.

මොකද ඒ වෙද්දී කිම්ගේ තාත්තගේ වැඩ තහනම නිසා එයාට එහෙට ඇතුළු වෙන්න තහනම් නෙ ඒකයි. මෙයාලා රහස් දොරටුවකින් විද්‍යාගාරයට හොරෙන්ම ඇතුළු වුණා. තාත්තාගේ විද්‍යාගාරය දැක්ක කිම් මහ හයියෙන් කෑ ගැහුවා. “ හපොයි දෙයියනේ…..ඊයේ තාත්තාට කලබලේට අළුතින් හදපු යන්ත්‍රයේ කිරණ පිටවන ස්විචය ඕෆ් කරන්න අමතක වෙලා.”

"ඒ කිරණ මුළු නගරෙටම පැතිරිලා. ඒකයි මේ ලොකු අය පොඩි වෙලා තියෙන්නේ. පොඩි අය ලොකු වෙලා තියෙන්නේ. තව ටිකක් අපි ප්‍රමාද වුණා නම් මේක නගරෙනුත් පිටට යන්න තිබුණා." කිම් කියද්දිම, ලූනා කෑගහලා කිව්වා. "කිම්..... දැන් කියෙව්වා ඇති. තව ටිකකින් මේ යන්ත්‍රය පුපුරලා යයි. ඉක්මණින් ම ඕක විසන්ධි කරන්න. නැත්නම් මහා ලොකු විනාශයක් වෙයි." කිම් හැමතැනම බැලුවා. එයාට මතක් වුණා ඊයේ තාත්තා 9..8…7…6…5…4…කියලා තැනක ඉදන් ස්විචයක් දැම්මා. කිම් එතනට ගිහින් ඒ මේසයේ කෙළවර තිබුණු රතු පාට ස්විචය ඇස් වහගෙන පහලට දැම්මා.

"අනේ දෙවියනේ..මේ විපතින් අපිව ගලවලා දෙන්න" කියලා හිතෙන් හිතන ගමන් ම එක පාරටම බී....ප්...... බී...ප්.... නාදයක් සමගම යන්ත්‍රය ක්‍රියා විරහිත වුණා. පොඩි අය පොඩි අයම වුණා. ලොකු අය ආපහු ලොකු අයම වුණා. හැමෝම ජයසෝෂා නැගුවා. ඒත් ලූනයි එලීසයි ජනේලයේ එලිය බලාගෙන බය වෙලා හිටියා. "යාළුවනේ බලන්න පහළ. පහළ පාරේ වාහන එකට ගැටිලා. හැමෝම එහේ මෙහේ දුවනවා. ළමයි පාරේ අඬනවා පොඩිවුණු ළමයි අම්මලා වඩාගෙන යනවා. එකම කලබලයක්"

විද්‍යාගාරයේ හිමිකරු ස්මිත් මහතා වේගයෙන් ඒ විද්‍යාගාර කාමරයට ආවා. "ඔය ළමයි මොනවද මේ කරන්නේ. මේ කාමරයට එහෙම එන්න බෑ. කිම්...තේරුණා නේද? හිතන්න එපා තමුන් ලොක්කෙක් කියලා ඔයාගේ තාත්තා මට කලේ එසේ මෙසේ පාඩුවක් නෙවෙයි." කියලා මහ හයියෙන් කෑ ගහලා යන්න ගියා. කිම් "NO ENTRY" කියලා ගහලා තිබුණු කාමරයේ දොර ඇරියා. "මේ...මේක හැදුවේ අපේ තාත්තා....මට හොදට මතකයි.

මේකෙන් කරන්නේ මොනවාහරි කැඩුණු බිඳුණු දෙයක් නැවත ඒ විදිහටම පත්කරන එක.'' ''තාත්තා මගේ කැඩුණු සෙල්ලම් බඩු ඔක්කොම මේ යන්ත්‍රයෙන් හදලා දුන්නා. මේක අපිට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. මේ වෙලා තියෙන විනාසෙන් ගොඩ යන්න.'' කියලා කිම් ඒකේ ස්විචය ON කලා. ''ඒක වැඩකරනවා කිම්...කිම් අර බලන්න ඔක්කොම එක එක හරියනවා වාහන, ගොඩනැගිලි, උපකරණ ඔක්කොම හරියනවා.''

''ඔව් එලීසා...මගේ තාත්තා තමා මේක කලේ. මුළු නගරයම ඒකට සම්බන්ධ කළා..හදිසි පරීක්ෂණයක් නිසා තමයි මේක වැඩකරනවද බලලා තිබුණත් තාත්තාට ඒක මෙයාලට කියන්න බැරිවුණේ.'' ඉතිං තාත්තා කට්ටියට ම කිව්වා මේකට ඇතුල්වෙන්න එපා කියලා. මට කිවුවෙත් මේකේ රාක්ෂයෙක් ඉන්නවා කියලා. මේ ගැන කථා කර කර කට්ටියම විද්‍යාගාරයෙන් එලියට ගියා. විද්‍යාගාරයේ ගේට්ටුව ලඟ කිම්ගේ තාත්තයි,මැක්ස්ගෙයි එලීසගෙයි අම්මයි තාත්තයි බලාගෙන හිටියා. මැක්ස් එලීසාව තල්ලු කරගෙන ගිහින් එයාගේ අම්මව තදින් බදාගත්තා. ''අම්මේ මට සමාවෙන්න. මම මෙච්චර කාලයක් ඔයාලා එක්ක කරහින් හිටියේ ඔයාලා අපිව පාලනය කරනවා කියලා. එහෙම නෑ. ඔයාලා අපිව ආදරෙන් බලා ගත්තා. මට ඒක අද දමා හොඳටම තේරුණේ අම්මේ'' මැක්ස් හඬමින් කිවුවා. මැක්ස්ගේ අම්මාත් කඳුළු පුරවගෙන අහගෙන හිටියා. එලීසාත් තාත්තයි අම්මයි මැක්ස් එක්ක සතුටු කඳුළු මැදින් බදාගෙන හිටියා.

කිම් ගේට්ටුවට ලං වෙනකොටම කිම්ගේ තාත්තා එතන දුක් බරව බලාගෙන හිටියා. ''තාත්තේ ඇයි දුකින්. කියලා කිම් ඇහුවා. මං ඉතින් ඉස්සර මෙහේනේ වැඩකළේ. මට යන්න අවසර නෑනේ දැන්. ඒකයි පුතේ කියලා කිවුවා'' කිම්ගේ ඇස් කඳුලින් තෙත්වුණා. ඒ අතර තමන්ගේ පිටුපසින් හිටිය ස්මිත් මහතා දෙසට හුරුණු කිම් ''ස්මිත් මහතා මට ඔයා එක්ක පොඩ්ඩක් කථා කරන්න පුළුවන්ද ඇහුවා''

"ඒ මොකද? ස්මිත් මහතා දරුණු විදිහට ඇහුවා." ඇත්තටම එදා තාත්තාගේ පරීක්ෂණය අසාර්ථක වෙන්න හේතුව මම හිතනවා මම කියලා. මොකක්? ඔයා මොනවා කලා ද ළමයෝ. ඒක කලේ ඔයාගේ තාත්තානේ. නෑ. තාත්තා කලා තමයි හරියට. හැබැයි මම ඒක වැරැද්දුවා. මම තාත්තා ඔයාට කථා කර කර ඉන්න අතරේ මට දුන්නු කරවිල ජූස් එක තාත්තා හදපු ද්‍රාවනයට දැම්මා. ඒකයි එහෙම වුණේ. මමයි තාත්තාගේ පරීක්ෂණය විනාශ කලේ."

"අනික ස්මිත් මහත්තයා ඔයා මොකද ඔච්චර දරුණු. ඔයාගේ ආයතනයේ අයට හොඳට සලකන්නේ නැනේ. සැරටනේ කතා කරන්නේ." "ඒකත් එහෙම ද මට කවුරුත් ම එහෙම කියලා නැනේ. ඔව් එයා පොඩි ළමයෙක්නේ. පොඩි ළමයි බොරු කියන්නේ නැනේ. මම මගේ වැරැද්ද නිවැරදි කර ගන්නම්." කියලා ස්මිත් මහත්තයා කිම් දෙස ගෞරවයෙන් බැලුවා. "අනික ඔයාගේ ගුණ කැම කරවිල ජූස්" වගේ කිම් කියද්දිම ස්මිත් මහත්තයා හිනා වුණා. "ගුණ කැම ගුණයි. අගුණ කැම අගුණයි." කියලා. "කිම් ඔයා ඔයාගේ තාත්තාට වටින පුතෙක්. ඒ වගේම ඔයාගේ තාත්තා අපි කාටත් වටින විශිෂ්ඨ පුද්ගලයෙක්." කිම් තාත්තා දිහාවට හැරුණා. තාත්තාව ඉතාම තදින් බදා ගත්තා. "මම තාත්තාට කරදර කලාට මට සමාවෙන්න තාත්තේ" කිවුවා. "නෑ මගේ පුතා මට කවදාවත් කරදරයක් වුණේ නෑ. අද මගේ පුතා නිසා මට හරිම ආඩම්බරයි. පුතා නිසා මට නැවත වැඩ කරන්නත් පුළුවන් මගේ අළුත් නිර්මාණය ලෝකයම දැනගත්තා. ඉතින් අද මට මේ ඔක්කොම ලැබුණේ මගේ මේ පුංචි පුතා නිසා." තාත්තා කිම්ව උඩට උස්ස ගත්තා. එදා හවස යාළුවෝ කට්ටියම එයාලගේ සෙල්ලම් උද්‍යානයට ගිහින් අද දවසේ වුණු දේවල් ගැන, වීර වික්‍රම ගැන කතා කලා, හිනා වුණා.

පොඩ්ඩක් ඉන්න. ඔයාලා හිතන් ඉන්නේ මේ කථාව මෙතනින් ඉවරයි කියල ද? නෑ....නෑ....නෑ

- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
  [illegible]
- [illegible] 24 ක් [illegible] [illegible] පිටපත් ගණන
  මිලියන 12 කි
- [illegible] [illegible] [illegible] ලොව [illegible]
  [illegible] [illegible] [illegible]
- ලොව පුරා භාෂා 64 කට පරිවර්තනය
  කරන ලද [illegible]
- මුළු පිටපත් ගණන 100 000 000 000
  ඉක්මවයි

සතුටු වී
සතුටු කර
ජීවත්
වෙමු

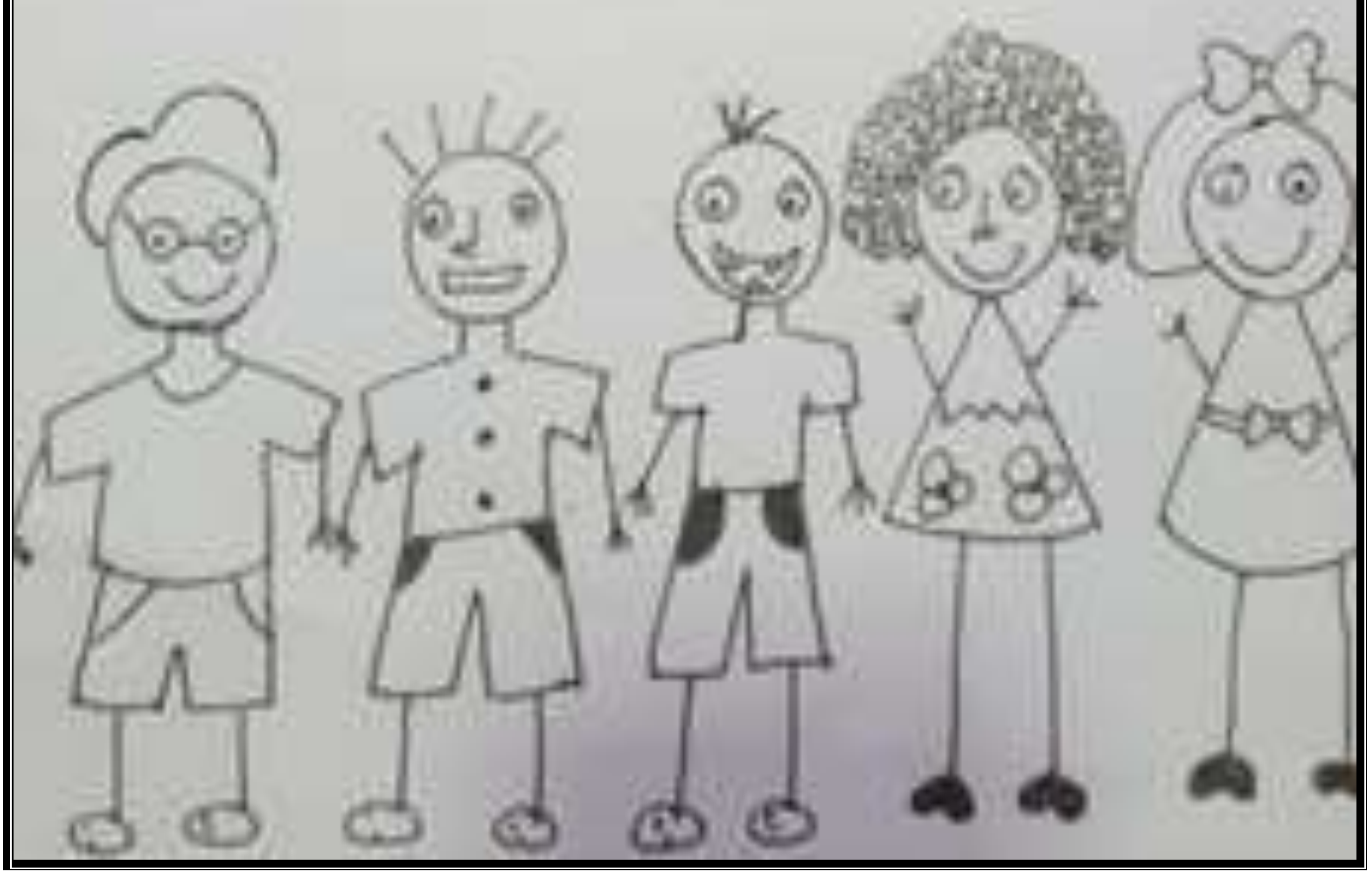

පසුවදන

නූතන තාක්ෂණික මෙවලම් භාවිතයට එකතුවීමත් සමග සිදුවන සමාජ ආර්ථික පරිවර්තනයන් හේතුකොටගෙන පොත පතින් දුරස්වන පාසල් දරුවන් නැවත පොත පතට සමීප කරවීම හරහා අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වර්ධනයක් ඇතිකිරීම ඔවුන්ගේ සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාවන් ඔප්නැංවීම තුළින් රටේ සාහිත්‍ය ප්‍රබෝධයක් ඇතිකිරීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේ දී මා විසින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට පෞද්ගලික යෝජනාවක් ලෙස පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථ කරනයට යොමු කරන ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වාදෙන ලදී. ඒ යටතේ වැඩිම ග්‍රන්ථ ප්‍රමාණයක් රචනා කරමින් වාර්ථාවක් තබන්නේ මහාමායා පුංචි ගත්කතුවරියන් ය. පාසල තුළ ගොඩනැගී ඇති ලේඛන සංස්කෘතිය නව මාවතකට යොමු කරමින් රටේ සෙසු පාසල් දරුවන් හා එක්ව මෙවර ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ලඟාවීමට නූතන තාක්ෂණය හා බැඳුණු විද්‍යුත් කෘති රචනා කරන්නට විය. ඒ තුළින් සම්පාදනය වූ මෙම විද්‍යුත් කෘතිය දරුවන්ට අත්දැකීම් සමුදායක් ලබාදෙමින් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවට ඉවහල් වන අතර ම ඔවුන්ගේ හැඟීම් දැනීම් නිර්මාණාත්මක හැකියාවන් ශාස්ත්‍රීය හික්මීම ප්‍රදර්ශනය කරන කැඩපතකි. මෙම නිර්මාණ රටේ අධ්‍යාපනයේ දිශානතිය මෙන්ම සමාජ ප්‍රගමනයට මගපෙන්වන නිසා ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින් සහ සැළසුම්කරුවන්ට මෙන්ම සමාජයේ වගකිව යුතු පාර්ශවයන්ට ආලෝකයක් සපයයි. පාසල් මට්ටමින් ආරම්භකර ජාතික තලය දක්වා විවධ අභියෝග මැද පැමිණි මෙම ව්‍යාපෘතියේ ජීවය වූයේ මහාමායා දියණියන් සහ පාසල් ප්‍රජාව බව ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරමි.

‘‘දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක්’’ ව්‍යාපෘතියට මහාමායා දියණියන් සමග එක්ව විද්‍යුත් කෘතියක් රචනාකර ජනගතකරන්නට ඩිජිටල් වේදිකාවට පිවිසි ගත්කතු අංකුර ඔබට ලෝකය දිනන ගත්කතුවරයෙකු වීමට ශක්තිය ලැබේවායි පතමු.

මෙයට
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්
පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකළ ව්‍යාපෘතියේ නිර්මාපක

ISBN No -978-624-208-105-2